

G Ł O S PARAFIALNY

Parafia p.w. Świętego Krzyża w Jaworznie-Jeleniu

ul. Zwycięstwa 33 43-608 Jaworzno

konto: 95 1020 2528 0000 0502 0157 8137

Numer 72 28 listopad 2010 <http://www.parafiajelen.pl> e-mail: gazetka.jelen@op.pl

Kancelaria Parafialna czynna: wtorek: 16⁰⁰ – 17³⁰ czwartek: 16⁰⁰ – 17³⁰ sobota: 8³⁰ - 10⁰⁰

Biblioteka Parafialna : w każdą środę 16⁰⁰ - 18⁰⁰

Zamyślenia nad Słowem Bożym

A zwłaszcza rozumieć chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas, niż wtedy, gdyśmy uwierzyli. Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzucmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła! Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądzom. Rz 13,11-14

Paweł Apostoł przypomina chrześcijanom zamieszkującym w Rzymie, że z każdym dniem w ich życiu przybliża się dzień Paruzji, dzień powtórnego przyjścia Pana Jezusa. Apostoł nie określa, nawet w przybliżeniu, terminu Paruzji ale zachęca adresatów do pełnej, codziennej gotowości na ten dzień. Trzeba im żyć jak ludziom zbawionym przez Chrystusa, które to zbawienie przyjęli przez wiarę. To zakłada wysoką moralną jakość ich codziennego życia, w którym nie powinno być miejsca dla uczynków, które Apostoł określa "uczynkami ciemności". Przyobleczeni w Jezusa Chrystusa, Jego moc, przykład życia trzeba im umiejętnie w całość życia wkomponować także troskę o jego cielesny wymiar. Inaczej grozi im, że będą ciało dogadzać, a to może ich prowadzić ku pijaństwu, rozpuście czy wzajemnym kłótniom. Czy ciągle próbują zgadnąć kiedy będzie koniec świata, czy raczej robię wszystko, aby na ten dzień być należycie przygotowanym? Czy już mam pomysł, jak w tych przygotowaniach wykorzystam rozpoczynający się w dzisiejszą niedzielę czas adwentu? A może ja już wykreśliłem adwent z mojego, życiowego kalendarza? Czy kiedy ludzie obserwują moje życie, widzą człowieka zbawionego, który uwierzył Jezusowi? Czy nawet w ciemności moje uczynki są uczynkami człowieka przyobleczonego w zbroję światła? Czy czynię wszystko, aby w moim życiu dominowały zamiast pijaństwa trzeźwość, zamiast rozpusty czystość, zamiast kłótni i zazdrości dążenie do zgody i życzliwość? Czy szanuję swoje ciało, żywię je i pielęgnuję ale jednocześnie czynię to w granicach rozsądku, nie troszcząc się o nie zbytnio? Czy nie ulegam propagandzie tego świata, że życie w świetle Bożej prawdy jest nudne i mało atrakcyjne, a życie w ciemnościach grzechu, ekscytujące i pełne atrakcji? Czy noc grzechu, tego co złe, niezgodne z wolą Bożą w moim życiu zastąpił dzień łaski, pełnienia woli Pana, tego co dobre? Czy obudziłem się w pełni do życia w łasce Bożej? Pomodłę się o łaskę owocnego przeżycia czasu adwentu.

ADWENT 2010

"Otwórzmy na nowo serca nasze, aby mogła w nich działać łaska tegorocznego Adwentu w całym swoim bogactwie i głębi" Jan Paweł II

Rozpoczyna się Adwent, a wraz z nim nowy rok liturgiczny w Kościele katolickim i kolejna wędrówka wiernych - ku pogłębianiu tajemnicy Bożego Narodzenia. Jednak wraz z narodzeniem Chrystusa czas się nie skończył, a historia zbawienia nie zatrzymała się w betlejemskim Żłóbku "Dlatego też i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie" (Mt 24, 44). W czasie Adwentu Kościół katolicki, po raz kolejny odtwarza historię, której bohaterami są Bóg i człowiek. W tej historii Bóg wyraził wolę zbawienia rodzaju ludzkiego. Ostrzegając i wielokrotnie napominał swój lud przez proroków Starego Testamentu, pozostających w natchnionym dialogu ze Stwórcą, już od czasu Abrahama. Mówił też przez Jana Chrzciciela, aby wreszcie wyrazić najdobitniej swoją wolę przez Słowo Wcielone - narodziny Pana naszego Jezusa Chrystusa. I mocą Chrystusa wyraża tę wolę stale, przez wielkie dzieła Kościoła, które powstają również współcześnie, na naszych oczach. Adwent przypomina, trwający od wieków,

błogosławiony Dialog Zbawienia, ciągłą gotowość Boga do pomocy upadającemu człowiekowi, otwiera kolejną szansę wyjścia z własnej niemocy na drogę wydeptaną przez całe rzesze Świętych i Błogosławionych. Liturgia Adwentu jest więc rozważaniem historii zbawienia całego Ludu Bożego, które dokonało się najpełniej na Drzewie Krzyża, a które wciąż trwa w Sakramentach Kościoła i w przyszłości będzie się dokonywać z woli Bożej. "Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan przyjdzie" (Mt 24,42). W Adwencie, do każdego z nas Chrystus kieruje słowo szczególnej mocy - "Czuwajcie!". To czuwanie wypełnia cały okres Adwentu i służy chrześcijaninowi do korekty postawy życiowej. Jak poucza nas Św. Paweł: "...trzeba porzucić dawnego człowieka (...) i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości (...). Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane i postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus was umiłował (...). Badajcie co jest miłe Panu" (Ef 4 i 5). Właśnie w Adwencie jest stosowny czas do uważnego przeczytania listów Św. Pawła oraz przemyślenia głębokiej i ponadczasowej ich treści. Kościół uczy nas, że współczesny chrześcijanin żyje nie tylko czuwaniem i biernym oczekiwaniem na Chrystusa, ale powinien również włączać się poprzez aktywne życie w Dzieło Zbawcze. Bóg idzie nieustannie ku ludziom, ale spotyka tylko tych, którzy czuwają i oczekują spotkania, którzy do tego spotkania są aktywnie przygotowani: "Pan młody idzie, wyjdźcie mu na spotkanie" (Mt 25, 6). Wyjdźcie, a więc okażcie swoją wolę działania. Prorok naszych czasów Jan Paweł II naucza: "Żyjemy wiarą, gdy otwieramy się na 'przyjście Boga', gdy trwamy 'w adwencie'. Chrystus bowiem nie przychodzi z pustymi rękami. Przynosi nam Boże życie. Chce, abyśmy życie mieli i mieli je w obfitości" (Jan Paweł II: "Modlitwy i rozważania na każdy dzień roku". Wyd. Bertelsmann Media Sp. z o.o., W-wa, 1999). Zaiste wszystko, co nas otacza jest dziełem Boga i powstało za Jego przyzwoleniem. Jednak nie zawsze, zdajemy sobie sprawę z obfitości łask Bożych, które otrzymujemy. Wielokrotnie Bóg oszczędza nam w życiu dramatycznych doświadczeń, nie dając okazji do sprawdzenia prawdziwości słów Hioba: "Nagi wyszedłem z łona matki i nagi tam wróć. Dał Pan i zabrał Pan" (Hb 1, 21). Historia zbawienego dialogu pomiędzy Bogiem i ludźmi, którą adwentowa liturgia Kościoła po raz kolejny nam przypomina, jest więc w istocie całym pasmem Bożych inicjatyw, podejmowanych po każdym upadku człowieka i wielkiej obfitości łask nam udzielanych przy próbie podnoszenia się z nędzy grzechów. Jedynym warunkiem jest gotowość upadłego do przyjęcia Bożej pomocy. Adwent otwiera przed nami rokrocznie jakby nowy rozdział historii Zbawienia, którą Bóg pisze nieustannie w swoim Kościele. Pisze poprzez dzieje każdego z nas. Od nas więc zależy czy wezwanie CZUWAJCIE! trafi w próżnię naszej obojętności, czy upadnie na urodzajną i przygotowaną glebę, aby wykiełkować, jako chwalebna częśćka tych dziejów

Św. Barbara jest jedną z tych świętych, których akta zaginęły. Większość tego, co o niej wiemy, pochodzi ze średniowiecznych legend. Urodziła się pod koniec III w., legenda mówi, że w Nikomedii (dziś Izmit w Turcji) jako córka bogatego i wpływowego człowieka. Według legendy ojciec jej nazywał się Dioskur. O rękę Barbary, ubiegało się bardzo wielu konkurentów. Dziewczyna posiadała nie tylko pokaźnym posag, ale także obdarzona była wielką urodą i świątym umysłem. Spotykała się z niewielką grupką chrześcijan, którzy ukrywali się wówczas przed prześladowaniami ze strony jednego z najokrutniejszych cesarzy - Galeriusza Waleriusza Maksymina. Ojciec, chcąc uchronić ją przed natrętnymi zalotnikami, a być może także przed wpływami nowej wiary, zbudował dla niej wieżę. Tam urządził jej wygodne mieszkanie, sprowadził liczną służbę i najlepszych nauczycieli. Młoda panna nie rozpacziała jednak z powodu odgradzenia od świata. Samotność i spokój sprzyjały rozmyślaniom, do których Barbara zawsze była skłonna. Obserwując z wieży przyrodę, zastanawiała się nad harmonią świata. Coraz trudniej było jej wierzyć, że ten doskonały porządek jest dziełem bóstw pogańskich. Pogańskie zabobony napawały ją coraz większym wstrętem. Opatrzność Boża sprawiła, że jednym z jej nauczycieli został chrześcijański mędrzec. To właśnie od niego Barbara po raz pierwszy usłyszała o nauce Chrystusa. Ziarno Słowa Bożego trafiło na podatny grunt. Córka Dioskura poznała prawdziwego Boga. Ukryta za grubymi murami w tajemnicy przed światem mogła bez przeszkód przyjąć chrzest św. Dziewczyna tak dalece umiłowała Chrystusa, że dla Niego postanowiła żyć w czystości. Nie wiemy, w jaki sposób Dioskur dowiedział się, że jego rodzona córka przyjęła zniechęconą przez niego religię. Być może doniósł mu o tym ktoś ze służby; a może Barbara sama mu o tym powiedziała. Sytuację zaognił fakt, że panna odmówiła wyjścia za mąż za wskazanego przez ojca kandydata. Oświadczyła, że jej Oblubieńcem jest Chrystus i Jemu dochowa wiary. Gniew Dioskura był straszny. Najpierw szykanował Barbarę i morzył ją głodem. Sądząc, że dostatecznie zastraszył córkę, kategorycznie zażądał od niej zaprzestania praktyk religijnych i zerwania wszelkich więzi łączących ją z chrześcijaństwem. Ona jednak stanowczo odmówiła. Ojciec nie mógł pojąć zachowania Barbary. Im dłużej dziewczyna trwała w wierze, z tym większym okrucieństwem pastwił się nad nią. W końcu zapowiedział jej, że jeśli nie wyrzeknie się zakazanej wiary, zabije ją. Wkrótce miało się okazać, że nie była to czcza pogrożka. Być może Dioskur

obawiał się, że ukrywając wyznanie córki zaszkodzi własnym interesom; piastował bowiem wysoki urząd w państwie. W każdym razie zdecydował się postawić Barbarę przed sądem cesarskim. Wobec dziewczyny zastosowano tortury, by zmusić ją do wyrzeczenia się wiary chrześcijańskiej. Smagano ją biczami, przypalano pochodniami, wleczono po ulicach. Chrystus jednak nie opuścił swej wiernej służebnicy. Objawił się jej w więzieniu i sprawił, że rany w ciągu jednej nocy zagoiły się. Widząc ten cud kobieta, która była więziona razem z Barbarą, nawróciła się. Ostatecznie Barbara została skazana na ścięcie. Wyrok miał wykonać rodzony ojciec, by przebłagać w ten sposób bogów, od których odwróciła się jego córka. Ponoć kiedy Dioskur odebrał życie swemu dziecku, niebiosa rozcięła błyskawica, która go uśmierciła. Niektóre źródła pisane podają, że męczennica z Nikodemii poniosła śmierć w 306 r. Siedem lat później cesarz Konstantyn Wielki wydał edykt mediolański, który zagwarantował chrześcijanom wolność wyznania.

Podnieście głowy (ks. Mieczysław Maliński)

A my w codziennym zawirowaniu, w kłótniach, w sporach, w dopominaniach się. W przekleństwach, oszczerstwach, włościach, utarczkach, gniewach, dokuczaniach, złośliwościach, lenistwach. A my w bezsensie życia codziennego, w codziennej chciwości, zazdrości, pogardzie, w zapamiętaniu, wczepieni w siebie, wodzący się za włosy, awanturujący się o każde głupstwo, niedarujący, nieprzebaczający, nieustępliwi. A my w kręgu zamkniętym, przeklętym naszej codzienności.

A przy tym daliśmy się wplątać w sensacje miasta, państwa, świata. Żyjemy tym. Mamy oczy pełne obrazów z telewizora. Mamy uszy pełne wiadomości z radia. Mamy dzień wypełniony informacjami o zbrodniach, korupcjach, aferach.

Aż wreszcie może przyjąć moment, kiedy opamiętasz się. Kiedy obrzydnie ci ten wrzask, kłótnie, awantury, jakie dzieją się w twoim domu, na świecie, w kraju, w mieście. Obrzydniesz sam sobie.

Aż wreszcie może zawstydzisz się tego, że dałeś się sprowokować, dałeś się zamknąć w tej ciasnej klatce twojej codzienności. Może się zawstydzisz siebie – że żyjesz nie wiadomo po co. Tym bardziej, że dochodzi do nas śpiew aniołów nad łąką betlejemską. A my wychyleni dostrzeżemy Gwiazdę prowadzącą Mędrców. Odkryjemy miłość jako najwyższą wartość i sens naszego życia.

I ustaną zwady, zazdrości, posądzenia, oszczerstwa. I odejdą od nas chciwość, pycha. Wzniesie się na naszym horyzoncie duchowym pieśń pokoju, Gwiazda królewska..

Z okazji tradycyjnej Barbórki pragniemy złożyć wszystkim pracownikom, emerytom kopalń i zakładów przemysłu wydobywczego oraz ich rodzinom najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności, bezpiecznej i spokojnej pracy, zawsze szczęśliwych powrotów do domu, zdrowia i radości. Niech Święta Barbara zawsze strzeże i błogosławi Wasz codzienny trud.

I NIEDZIELA ADWENTU 28.11.2010R.

1. Dzisiaj pierwsza Niedziela Adwentu, która rozpoczyna nowy rok liturgiczny i czas radosnego oczekiwania na przyjście Pana. Od jutra w dni powszednie Roraty w naszej parafii o godz. 6.45. Zapraszamy do licznego udziału dzieci z lampionami, młodzież i dorosłych. Jak co roku dzieci przynoszą i wrzucają do koszyka serduszka z dobrymi uczynkami a następnie losują żłóbek z Dzieciątkiem Jezus, modlą się przy nim tego wieczora i następnego dnia przynoszą do kościoła. Dziękujemy pp. Stanisławie i Kazimierzowi Pluta za uwicie wieńca adwentowego i przystrojenie „roratki”.

2. **W sobotę, 4 grudnia, uczymy św. Barbarę- patronkę górników. Zapraszamy górników w strojach galowych, wasze rodziny na Mszę św. na g. 9.00. Będzie sprawowana w waszej intencji. Natomiast w niedzielę, 5 grudnia, na Mszy św. o g. 9.00 będziemy gościć ks. Bpa Ordynariusza Grzegorza Kaszaka, który będzie się modlił w intencji górników i ich rodzin oraz poświęci odnowiony ołtarzyk św. Barbary. Także zapraszamy górników w strojach galowych.**

3. **W następny poniedziałek, 6.12. dzień św. Mikołaja, okazja by obdarować najbliższych. Z tej racji, w naszej świątyni spotkanie z „ Mikołajem” w niedzielę 5 grudnia, na Mszy św. o g.11.00. Prosimy rodziców, którzy pragną obdarować dzieci w ten wyjątkowy sposób, aby składali paczki u p. kościelnego w zakrystii lub u księży.**

4. W tym tygodniu I czwartek miesiąca- modlimy się o powołania kapłańskie i zakonne na rannej i wieczornej Eucharystii. W I Piątek miesiąca, oddajemy cześć Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Chcemy wynagradzać za grzechy nasze i całego świata. Okazja do spowiedzi codziennie przed ranną i wieczorną Mszą św. Od 15.00 adoracja Najświętszego Sakramentu. Także od 15.00 spowiedź święta. Dzieci i młodzież gimnazjalna, w miarę możliwości,

przystąpi do Sakramentu Pokuty przed Roratami, przed ranną Mszą świętą, tak aby nie musieli przychodzić w piątek 2 razy, ewentualnie w piątek od 15.00. Odwiedziny chorych z Komunią św., ks. Prob. w piątek od 8.30, natomiast ks. Adrian w sobotę od 8.30. Przed świętami, będziemy odwiedzać osoby chore i starsze z Sakramentami świętymi w czwartek- 23 grudnia. W I sobotę na Mszy św. roratniej spotyka się Wspólnota Żywego Różańca.

5. Przypominamy, że spotkanie wigilijne dla osób samotnych z naszej parafii odbędzie się 19.12. w niedzielę o g. 15.00. Stosowne zaproszenia zostaną doręczone przez Stowarzyszenie Rodzin Katolickich. Natomiast rekolekcje adwentowe od 3 niedzieli adwentu, tj. 12-14 grudnia.

6. W następną niedzielę zbiórka do puszek na pomoc Kościołowi Katolickiemu na Wschodzie.

7. Dziękujemy parafianom z ul. za posprzątanie kościoła, a byli to oraz za złożenie ofiary na kwiaty. W następną sobotę o tę posługę prosimy mieszkańców z ul. Celników i Żurawia.

8. W minionym tygodniu odeszła do Pana + Genowefa Gąsiorowska z ul. Koniówki. Prośmy Boga o niebo dla niej.

INTENCJE MSZALNE 06.12.-12.12.2010 R.

Poniedziałek 06.12.10.

6.45 1) + Andrzej Pluta 30r.śm.- od córki z rodziną 2) + Marian Szaleniec- od sąs. z ul. Na Błoniach
17.00 + Antoni Rudzki- od żony

Wtorek 07.12.10.

6.45 1) + Franciszek Jakóbik- od Heleny Baran z rodziną 2) Weronika Żak- od ucz. pogrzebu
17.00 + Henryk Palka-od sąs. zul. Zwycięstwa, Biały Brzeg, Leśnej Osady

Środa 08.12.10.

6.45 1) + Leokadia i Jan Pluta- od syna z żoną 2) + Marian Radko, jego rodzice i teściowie
17.00 1)+ Stefania Krawczyk 5r.śm.- od córki Ewy z rodziną 2) + Irena Karweta i syn Andrzej- od męża i ojca z rodziną

Czwartek 09.12.10.

6.45 1) + Franciszek Jakóbik- od rodz. Florek i Senio 2) + Henryk Palka- z Róży Miłosierdzia Bożego
17.00 + Antoni Rudzki- od rodz. Żurawików i Kępków

Piątek 10.12.10.

6.45 1) + Antoni Rudzki- od ucz. Pogrzebu 2) + Weronika Żak- od sąs. z Okrągla
17.00 + Waclaw i Stanisława Humeniccy oraz rodzice

Sobota 11.12.10.

6.45 1) + Henryk Palka- od ucz. pogrzebu 2) + Czesława i Władysław Helbin- od córki z rodziną
17.00 + Mieczysław Noszczyński i rodzice z obu stron

Niedziela 12.12.10.

7.00 + Daniel Banasik- od córki z rodziną 9.00 + Stanisław Urbańczyk 20r.śm. 11.00 Roczek Oliwia Rorbach
15.00 + Daniel Banasik- od siostry Emilii Palka z rodziną 18.00 W 50 ur. Ewy Karweta- od męża i dzieci

INTENCJE MSZALNE 29.11.-05.12.2010 R.

Poniedziałek 29.11.10.

6.45 1) + Aniela 39r.śm. i Franciszek Tyrna oraz c. Leokadia 2) + Henryk Palka- od sąs. z ul. Kosów
17.00 + Edward Zubel- od rodziny z Dębu

Wtorek 30.11.10.

6.45 1) + Antoni Rudzki- od córki z rodziną 2) + Zenon Bożek- od Mirosława z rodziną
17.00 + Stanisław Sojka – od żony i dzieci

Środa 01.12.10.

6.45 1) + Antoni Rudzki- od syna z dziećmi 2) + Franciszek Jakóbik- od syna z żoną i wnuczki
17.00 + Władysława 30r.śm. i Adam Proksa

Czwartek 02.12.10.

6.45 1) + Henryk Palka- od rodziny Chmielewskich 2) + Weronika Żak- od syna z rodziną
17.00 + Franciszek Jakóbik- od żony

Piątek 03.12.10.

6.45 1) + Franciszek Jakóbik- od wnuka z żoną i Prawnuczek 2) + Zenon Bożek- od siostry Haliny z rodziną
17.00 1) + Antoni Rudzki- od rodz. Niechwiej, Pasek i Proksa 2) + Barbara Borgus- od koleżanki Leś z córką

Sobota 04.12.10.

6.45 1) + Henryk Palka- od rodziny Alfreda i Mariana Zubel z rodzinami 2) + Marian Szaleniec- od rodziny Niżyńskich
9.00 W int. górników i ich rodzin 17.00 W 18ur. Sebastiana Jasińskiego- od rodziców

Niedziela 05.12.10.

7.00 1) + Teofila i Kazimierz Pluta- od córki z rodziną 2) + Barbara Bebak- od rodziców
9.00 Ks. Bp Ordynariusz Grzegorz Kaszak- poświęcenie ołtarzyka św. Barbary
11.00 + Janina 1r.śm. i Jan 40r.śm. Wabik- od c. Marii z rodziną 15.00 W 22r.śl. Anny i Pawła
18.00 + Weronika Smalcerz- od wnuka Marka z rodziną